

‘Typische fratsen zul je bij ons zelden zien’

GEERT BAETENS

Contactclown

‘Mijn tante heeft een verstandelijke beperking. Ik vond het moeilijk dat zij op familiefeesten soms als een kind werd behandeld, dat haar mening niet telde. Hetzelfde zie je bij mensen met dementie: het lijkt alsof de wereld hen afgeschreven heeft. Terwijl het zo belangrijk is om echt, menselijk contact te maken. Als clowns vinden we gemakkelijk aansluiting bij hun leefwereld: spontaan en kinderlijk, maar *niét* kinderachtig. En we incasseren veel, ook boosheid of verdriet. Als iemand ons vraagt om de kamer te verlaten, dan doen we dat. We stellen ons kwetsbaar op en laten de andere – een persoon met een verstandelijke beperking of dementie – bepalen wat er gebeurt.

‘Typische fratsen zul je bij ons zelden zien, we *zijn* er gewoon. Hoe minder je doet, hoe meer je aanwezig kunt zijn in het moment. Naast iemand zitten, hem in de ogen kijken en je hand onder zijn hand leggen. Dat is heel basale, affectieve aandacht. Mensen kunnen daar enorm van genieten. Sommigen krijgen nooit meer bezoek, dus dan is het heerlijk als er ineens een clown langskomt die niets verwacht. Alles wat ze mij vertellen, klopt. Ik stap hun wereld binnen en beleef daar iets, samen met hen. Als ik dan een glimlach krijg, is dat heel mooi. Een schaterlach hoeft heus niet. Nadien ben ik fysiek moe, maar mentaal helemaal opgeladen. Alsof ik een week op reis ben geweest.’

www.contactclownsinezorg.be